

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un *Fertilizers Europe*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2019/1688 (2019. gada 8. oktobris), ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts par Krievijas, Trinidādas un Tobāgo un Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta maisījumu importu ⁽¹⁾, ciktāl uz to attiecas apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesvedībā Vispārējā tiesā izvirzītā pirmā pamata pirmā, otrā, trešā un ceturrtā daļa, kā arī ceturrtā pamata pirmā un ceturrtā daļa un ciktāl tas iespējams šajā tiesvedības stadijā;
- pakārtoti – nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību apelācijas instancē un tiesvedību Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumā apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza piecus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ⁽²⁾ (turpmāk tekstā – “pamatregula”), 2. panta 9. punktu.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa kļūdījusies, apgalvojumus par Komisijas pieļautiem pamatregulas 2. panta 3.–5. punkta pārkāpumiem atzīdama par nepieņemamiem, pārsniegusi tiesas pilnvaras veikt pārbaudi, kā arī nav izskatījusi apelācijas sūdzības iesniedzēju iebildumu un ir kļūdaini interpretējusi pamatregulas 2. panta 10. punktu un/vai pamatregulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunktu.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa, interpretējot pamatregulas 5. panta 1., 3., 6. un 9. punktu un 7. panta 2. a punktu, ir pieļāvusi tiesību kļūdu.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa nav izskatījusi vai ir sagrozījusi pierādījumus, konstatējuma, ka sūdzība liecina par dubultu cenu noteikšanu Krievijā.

Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa, konstatējuma, ka subsidētais dabasgāzes iepirkums Trinidādā un Tobāgo nav uzskatāms par divējādu cenu noteikšanas shēmu pamatregulas 7. panta 2.a punkta izpratnē, to ir interpretējusi kļūdaini, kā arī ir sagrozījusi iesniegto pierādījumu nepārprotamo nozīmi un nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.

⁽¹⁾ OV 2019 L 258, 21. lpp.

⁽²⁾ OV 2016 L 176, 21. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 24. novembrī iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *Associazione Nazionale Italiana Bingo – Anib, Play Game Srl/Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli*

(Lieta C-728/22)

(2023/C 94/16)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Associazione Nazionale Italiana Bingo – Anib, Play Game Srl*

Atbildētāji apelācijas instancē: *Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīva 2014/23/ES par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu⁽¹⁾, kā arī no Līguma izrietošie vispārējie principi un, konkrēti, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15., 16., 20. un 21. pants, Līguma par Eiropas Savienību 3. pants un Līguma par Eiropas Savienības darbību 8., 49., 56., 12., 145. un 151. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ir piemērojami bingo azartspēļu pārvaldības koncesijām, kas tika piešķirtas ar atlases procedūru 2000. gadā, kuru termiņš ir beidzies un kas vēlāk ir atkārtoti tikušas pagarinātas saskaņā ar tiesību normām, kas stājušās spēkā pēc direktīvas stāšanās spēkā un pēc tās transponēšanas termiņa beigām?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Direktīvai 2014/23/ES ir pretrunā tāda valsts tiesību normu interpretācija vai piemērošana, vai piemērošanas prakses uz šo tiesību normu pamata, kas atņem iestādei rīcības brīvību pēc ieinteresēto personu pieteikuma uzsākt administratīvu procedūru ar mērķi grozīt koncesiju īstenošanas nosacījumus, izsludinot vai neizsludinot jaunu procedūru līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai atkarībā no tā, vai līgumiskā līdzsvara pārskatīšana kvalificējas vai nekvalificējas kā būtisks grozījums, gadījumos, kad iestājas notikumi, par kuriem puses nav atbildīgas, kas ir neparedzēti, neparedzami un būtiski ietekmē parastos operacionālā riska nosacījumus, kamēr vien šie nosacījumi saglabājas un uz tik ilgu laiku, kas nepieciešams, lai, iespējams, atjaunotu koncesiju īstenošanas sākotnējos nosacījumus?
- 3) Vai Direktīvai 89/665/EK⁽²⁾, kas grozīta ar Direktīvu 2014/23/ES, ir pretrunā tāda valsts tiesību normu interpretācija vai piemērošana, vai piemērošanas prakses uz šo tiesību normu pamata, kas pieļauj, ka likumdevējs vai valsts pārvaldes iestāde var pakļaut dalību procedūrā azartspēļu koncesiju piešķiršanai no jauna nosacījumam, ka koncesionāram ir jāpievienojas tehniskā pagarinājuma režīmam, arī gadījumā, kad ir izslēgta iespēja pārskatīt koncesijas īstenošanas nosacījumus līdzsvara atjaunošanas nolūkā, tādu notikumu rezultātā, par kuriem puses nav atbildīgas, kas ir neparedzēti, neparedzami un būtiski ietekmē parastos operacionālā riska nosacījumus, kamēr vien šie nosacījumi saglabājas un uz tik ilgu laiku, kas nepieciešams, lai, iespējams, atjaunotu koncesiju īstenošanas sākotnējos nosacījumus?
- 4) Vai, katrā gadījumā, LESD 49. un 56. pantam un tiesiskās drošības un efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principiem, kā arī tiesiskās palāvības principam ir pretrunā tāda valsts tiesību normu interpretācija vai piemērošana, vai piemērošanas prakses uz šo tiesību normu pamata, kas atņem iestādei rīcības brīvību pēc ieinteresēto personu pieteikuma uzsākt administratīvu procedūru ar mērķi grozīt koncesiju īstenošanas nosacījumus, izsludinot vai neizsludinot jaunu procedūru līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai atkarībā no tā, vai līgumiskā līdzsvara pārskatīšana kvalificējas vai nekvalificējas kā būtisks grozījums, gadījumos, kad iestājas notikumi, par kuriem puses nav atbildīgas, kas ir neparedzēti, neparedzami un būtiski ietekmē parastos operacionālā riska nosacījumus, kamēr vien šie nosacījumi saglabājas un uz tik ilgu laiku, kas nepieciešams, lai, iespējams, atjaunotu koncesiju īstenošanas sākotnējos nosacījumus?
- 5) Vai LESD 49. un 56. pantam un tiesiskās drošības un efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principiem, kā arī tiesiskās palāvības principam ir pretrunā tāda valsts tiesību normu interpretācija vai piemērošana, vai piemērošanas prakses uz šo tiesību normu pamata, kas pieļauj, ka likumdevējs vai valsts pārvaldes iestāde var pakļaut dalību procedūrā azartspēļu koncesiju piešķiršanai no jauna nosacījumam, ka koncesionāram ir jāpievienojas tehniskā pagarinājuma režīmam, arī gadījumā, kad ir izslēgta iespēja pārskatīt koncesijas īstenošanas nosacījumus līdzsvara atjaunošanas nolūkā, tādu notikumu rezultātā, par kuriem puses nav atbildīgas, kas ir neparedzēti, neparedzami un būtiski ietekmē parastos operacionālā riska nosacījumus, kamēr vien šie nosacījumi saglabājas un uz tik ilgu laiku, kas nepieciešams, lai, iespējams, atjaunotu koncesiju īstenošanas sākotnējos nosacījumus?
- 6) Vai, vispārīgāk, LESD 49. un 56. pantam un tiesiskās drošības un efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principiem, kā arī tiesiskās palāvības principam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kādam ir nozīme pamatlietā un kas paredz, ka bingo zāļu pārvaldītājiem ir jāmaksā koncesijas sākotnējos aktos neparedzēts dārgs ikmēneša tehniskā pagarinājuma maksājums, kas ir vienāds visām uzņēmēju kategorijām un ko likumdevējs laiku pa laikam groza bez jebkādas pierādītas saiknes ar konkrēto koncesijas attiecību īpašībām un gaitu?

⁽¹⁾ OV 2014, L 94, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes direktīva (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV 1989, L 395, 33. lpp).